

DOI: 10.15276/EJ.01.2020.12
 DOI: 10.5281/zenodo.4564274
 UDC: 330.1/3:658.11
 JEL: P40, E44, O33

ВПЛИВ ДЕТЕРМІНАНТ СУЧАСНОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА ТА ЕКОНОМІКИ НА ЦІЛЬОВИЙ КОНТУР РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА

INFLUENCE OF MODERN DEVELOPMENT SOCIETY DETERMINANTS AND ECONOMY ON THE REGULATION TARGET CONTOUR OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP DEVELOPMENT

Oleksandr L. Malin, PhD in Law, Associate Professor
 Odessa National Polytechnic University, Odessa, Ukraine
 ORCID: 0000-0003-2113-6014
 Email: oaa.onpu@gmail.com

Received 09.01.2020

Малін О.Л. Вплив детермінант сучасного розвитку суспільства та економіки на цільовий контур регулювання розвитку державно-приватного партнерства. Науково-методична стаття.

Парадигмальні зміни економічного розвитку вплинули на всі складові державного регулювання взагалі та державного регулювання ДПП зокрема. Головуючу роль серед цих складових займають ціннісна та цільова складові, які спричиняють виклики та висувають нові вимоги до ресурсної бази та інструментального забезпечення. Змінискладових відбуваються постійно, а не лише внаслідок революційних парадигмальних змін і народжених ними процесів або процесів, спричинивши такі зміни. Це відбувається в силу безлічі різних причин, оскільки держава вирішує множину як стратегічних, так і тактичних завдань розвитку та управління ним. Тобто мають місце також й еволюційні зміни, які спричиняються кількісними змінами та накопиченням їх наслідків до критичної маси.

Характеристика впливу інноваційного процесу, цифровізації та парадигми сталого розвитку на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП виконана за блоками: накопичення кількісних та якісних змін, стан регуляторного забезпечення, зведена характеристика впливу.

Ключові слова: вплив, детермінанта, розвиток, суспільство, економіка, державно-приватне партнерство, регулювання, парадигма, цифровізація

Malin O.L. Influence of modern development society determinants and economy on the regulation target contour of public-private partnership development. Scientific and methodical article.

Paradigmatic changes in economic development have affected all components of state regulation in general and state regulation of PPPs in particular. The leading role among these components is played by the value and target components, which cause challenges and make new demands on the resource base and tools. Changes in the components occur constantly, and not only as a result of revolutionary paradigmatic changes and the processes or processes born of them, causing such changes. This is due to many different reasons, as the state solves many strategic and tactical tasks of development and management. That is, there are also evolutionary changes that are caused by quantitative changes and the accumulation of their effects to a critical mass.

Characteristics of the impact of the innovation process, digitalization and the paradigm of sustainable development on the value and target components of PPP regulation are performed in blocks: accumulation of quantitative and qualitative changes, the state of regulatory support, summary characteristics of the impact.

Keywords: influence, determinant, development, society, economy, public-private partnership, regulation, paradigm, digitization

Ціннісна та цільова складові регулювання ДПП, беззаперечно, підпадають під вплив обох видів змін: революційних (парадигмальних) та еволюційних (накопичувальних), тому постійно оновлюються, а їх структура та подання модернізуються під впливом багатьох чинників. Найбільш вагомими чинниками і детермінантами сучасного розвитку слід визначити три «кити»: інноваційний процес, цифровізацію та сталий розвиток.

Саме за такою логікою виконане дослідження їх впливу на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП:

- еволюційно-синергетичне бачення чинників впливу на зміну ціннісної та цільової складових регулювання ДПП;
- характеристика впливу інноваційного процесу на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП через інноваційний розвиток;
- характеристика впливу цифровізації на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП;
- характеристика впливу парадигми сталого розвитку на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП;
- зведена характеристика еволюції та синергетики впливу чинників, що впливають на зміну ціннісної та цільової складових регулювання ДПП.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Не вдаючись в історію розвитку підходів, лише зазначимо, що початкові дослідження синергетики, що були розпочаті для технічних об'єктів та процесів Г. Хакеном, І. Пригожиним, І. Стенгерсом та створили основи теорії синергетики, з часом були розширені їх послідовниками в частині розширення кола об'єктів, долучивши до них організаційні, економічні, соціальні та інші, зокрема вчені: Танащук К. [1], Хакен Г., Ерохин С., Занг В., Шевчик О., Сафонов Ю. [2], Григор'єв Г.С.

Синергетику і еволюційний підходи для складних систем більш висвітлені вченими для мікрорівня (Князева Е., Курдюмов С., Ласло Э., Пригожин И., Стенгерс И., Хакен Г., Ерохин С., Занг В., Шевчик О.), але застосовність цих підходів для аналізу чинників впливу на зміну ціннісної та цільової складових регулювання ДПП потребує додаткового аргументування.

Інноваційний розвиток як феномен сучасності достатньо широко висвітлений науковцями у дослідженнях різних років. Він є фокусом досліджень вчених економістів кількох економічних наукових шкіл світу та України. Його сутність, зміни та наслідки вивчає вже більш 50-ти років і економічна наука школа інноваційної трансформатики Одеського національного політехнічного університету, основи якої закладено академіком Ямпольським С. у 1957 р. дослідженнями науково-технічного прогресу. Її здобутки та наукові теорії висвітлено, зокрема, у дослідженнях Продиуса І., Захарченка В., Філіппової С., Бельтюкова Є., та їх послідовників: Ткач К., Васильєва В., Ліганенко І., Ковтуненко К., Анаєв Б., Філіппов В. [3], Волощук Л., Селіванова Н., Нейков С. [4] та ін. Також відомим є доробок представників інших наукових шкіл, що опікуються інноваційним розвитком КПП ім. Т.Г. Шевченка, НУ «Львівська політехніка», Сумського державного університету та багатьох інших закладів вищої освіти МОНУ та академічних установ НАН, зокрема: Кузьмін О., Князь С., Георгіаді Н., Чухрай Н., Просович О., Микитюк П., Сафонов Ю. [2], Лапко О., Геець В., Семиноженко В. Романишин В. [5] та ін., спільних публікаціях шкіл: Федулової Л., Забарной Е., Філіппової С. [10], або Масленнікова Є., Кузнецова Е., Сафонова Ю., Філіппової С. [11] та ін. Новітнім напрямком досліджень Одеської наукової школи інноваційної трансформатики є диверсифікація інноваційної економіки та формування її управлінських та економіко-організаційних механізмів на різних рівнях управління (макро-, мезо-, мікро).

Такі процеси як економічне зростання, глобалізація, виникнення та розповсюдження проривних технологічних змін інфокомунікацій та телекомунікацій на макро- та макрорівнях та їх стратегічний вплив на суміжні галузі та сфери діяльності були досліджені: З, Танащук К. [1], Гелбрейт Д., Гриценко А., Иванов Д., Сафонов Ю. [2], Григор'єв Г., Томасо М. [6], Хоупіс Г., та демонструють накопичення кількісних та якісних змін цифровізації.

Процеси змін в результаті поширення пандемії COVID-19 в світі, в продовж 2019-2020, досліджували багато аналітиків та науковців, зокрема: Філіппов В. [3], Гейць В. [7], а також різних установ (Міжнародний союз електрозв'язку, Громадська організація E-Ukraine, Національний банк України [8] та Євроінтеграційний портал [9]).

Вплив парадигми сталого розвитку на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП. Сталий розвиток є об'єктом багатьох декларативних, стратегічних та нормативних документів світового та національного рівня, зокрема у публікаціях Представництва ООН, Українському законодавстві, національних доповідях та наукових досліджень протягом століть, якщо починати з його прототипів та витоків. Це достатньо повно висвітлене у публікаціях Філіппова В. [3], Хвесик М. [12], Шубалий О., Бистряков І., Андерсон В., Балджи М., Баркан В., Аверіхіна Т., Адамець Т., Паршин Ю., Коцко Т., Харічков С., Буркинський Б. [13], Осипов В., Моліна О., Патон Б.

Аналіз цих джерел довів, що довготривалий шлях парадигми сталого розвитку від становлення та усвідомлення її основних ідей суспільством, поступового виокремлення економіки, соціуму та екології в якості генеральних складових до виникнення завершеного концептуального бачення їх як триєдиної системиконцепції доводів, що необхідною умовою сталого розвитку є гармонійний розвиток світової структури виробництва, системи суспільних цінностей та ринково-державний механізм господарювання.

Розширення сталого розвитку внаслідок технологічних, цільових та ціннісних змін розглядаються досліджували такі вчені: Філіппов В. [3], Барбер Е., Масловська Л., Карінцева О. [15], Бурик З. Саме ринково-державний механізм господарювання визначає умови існування та розвитку бізнесу, змінює його роль, поведінку та складові. А держава визначає пріоритети розвитку, декларуючі та конкретизуючи їх системою цілей і стратегічних завдань. Цілі, ресурси, управлінські та економічні механізми спрямовуються на досягнення цілей сталого розвитку.

Виділення невіршених раніше частин загальної проблеми

Використання еволюційного підходу до управління/регулювання спирається на ідеї та підходи еволюційної економіки до дослідження складних систем. Під еволюційною економікою частіше розуміється система або комплекс концептуальних положень, методів та інструментарій дослідження певного економічного об'єкту, сукупність яких утворює еволюційний підхід.

Це означає, що еволюційно-синергетичне бачення чинників впливу на зміну ціннісної та цільової складових регулювання ДПП полягає в ідентифікації самостійного та спільного впливу шляхом ретроспективного аналізу їх нелінійності руху та розвитку, стійкості структури та функціоналу,

відкритості впливам, ієрархічної підпорядкованості, а головне – вагомості для ціннісної та цільової складових регулювання ДПП. Саме так виконано дослідження надалі.

Метою статті є аналіз впливу детермінант сучасного розвитку суспільства та економіки на цільовий контур регулювання розвитку державно-приватного партнерства.

Виклад основного матеріалу дослідження

Еволюційно-синергетичне бачення чинників впливу на зміну ціннісної та цільової складових регулювання ДПП. Від вузького висвітлення лише самоорганізуючих систем був здійснений перехід до дисипативних, тобто відкритих систем, які живуть та змінюються на тлі хаосу, когерентності, флуктуацій (руху на макрорівні без якісних змін) і порядку, проходячи різні стани, у т.ч. адаптаційного розвитку (приспособлення до довкілля шляхом зміни параметрів та збереженні порядку організації); біфуркації (моменти якісних змін); катастрофи (переродження початкової системи у якісно нову).

Складним системам (а саме такою системою є ДПП) притаманна закономірність – концентрація інформації та енергії в просторі і часі, яка утворює річні етапи, стадії та фази розвитку. Системи описуються параметрами, а їх стан – характеристиками параметрів, які виділяються за базовими принципами. Зокрема [1]: а) нелінійність руху та розвитку; б) нестійкість структури та функціоналу; в) відкритість впливам; г) ієрархічна підпорядкованість.

Синергетика утворила теоретичний базис еволюції, який обґрунтував наявність необоротних змін системи. «Еволюційна теорія» Е. Ласло акцентувала на прогресі стану систем, що є не обов'язково безперервним і лінійним. «Еволюційна економіка» Й. Шумпетера бачила економічні процеси спонтанними, відкритими та незворотними, такими, що постійно знаходяться під впливом взаємодії зовнішніх і внутрішніх факторів, призводячи до циклової реструктуризації економічних систем та їх учасників на основі інновацій.

Ідеї еволюційної економіки та синергетики заклали два постулати утворення та розвитку складних економічних систем:

- будь-яка з них з часом еволюціонує, зберігаючи риси спадковості, мінливості та різноманітності;
- складність економічної системи обумовлює комбінація і параметри інших підсистем, які її утворюють.

Вплив інноваційного процесу на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП через інноваційний розвиток. Накопичення кількісних та якісних змін демонструють ознаки, виклики та тренди інноваційної економіки, напрямки її диверсифікації.

Ознаками інноваційної економіки, що обумовлюють вплив її викликів на функціонал ДПП та зміну функціоналу його регулювання, є [4, с.39; 5, с.59]: «глобальність; ефективне використання інформації та знань; гармонійний розвиток суспільства; перманентна (безперервна) інноваційність розвитку; гармонізація інтересів суб'єктів на різних економічних рівнях; відкритість і соціальна відповідальність бізнесу». Цей перелік доцільно доповнити одним з трендів диверсифікації економіки, яким є цифровізація, оскільки вона є катализатором як перманентності розвитку, так і ефективного використання інформації та знань.

Викликами інноваційної економіки, які стосуються або впливають на ДПП, можна вважати [4-5]:

- *прямі виклики:* а) рівність прав всіх учасників економічної діяльності протягом всього її здійснення, що відноситься повною мірою до ДПП; б) ДПП у проривних (високотехнологічних, новітніх технологічних) проєктах застратегічно-важливими напрямками соціально-економічного розвитку;
- *дотичні виклики:* а) відкрите широке світове науково-технологічне співтовариство; б) сприятливе середовище (підприємницьке, регуляторно-правова основа, наявність інституцій та захисту прав на інтелектуальну власність); в) заохочення попиту на інноваційну продукцію; г) механізм держзамовлення, розвиток «нішевих» інновацій; д) формування нових цінностей суспільства та світогляду переможця у інноватора.

Диверсифікація інноваційної економіки як процес уявляє собою сукупність організаційних, економічних, технологічних, правових та інших змін, призначених для прискорення інноваційного розвитку на основі використання його нових джерел, що з часом призводить до зміни типу економіки на інформаційно-інноваційну. Тобто йдеться про диверсифікацію цілей, процесів, ознак.

Основні напрямки диверсифікації за угрупованням авторів [4, с.40; 7, с.13] утворюють рух індустріальної економіки до інформаційно-мережної; диверсифікація енергетичних джерел; цифровізація виробничих та управлінських технологій; розвиток приладо- і робото- будівництва, біокомп'ютерних систем і біомедицини». Це в цілому вірно, проте з точки зору співпраці держави та бізнесу цифровізацію виробничих та управлінських технологій *дореально доповнити цифровізацією середовища та комунікацій бізнесу, суспільства та держави,* оскільки саме цифрове середовище свідчить про системність та завершеність цифровізації як феномену.

Відповідно, рух інноваційної економіки до інформаційно-інноваційної (рис. 1) обумовлює доцільність додання цифровізації у сукупності процесів *діджиталізації та діджиталізації та її наслідків до ознак і викликів:*

- як виклик цифровізація формує нову технологічну основу (діджиталізація), змінює цілі та інструментальну основу співпраці бізнесу, держави та суспільства, сфери та технології виробничих і управлінських процесів ДПП;
- як ознака цифровізація виступає одним з головних напрямків диверсифікації інноваційної економіки, який з часом утворює власне інноваційно-інформаційну економіку.

Стан регуляторного забезпечення інноваційного процесу та інноваційного розвитку можна визначити як недостатній. Це підтверджують результати моніторингу гармонізації регулювання цифрового простору відповідно до угоди про асоціацію України з ЄС за 2016-2019 рр. [9].

Рисунок 1. Гармонізація регулювання цифрового простору відповідно до угоди про асоціацію України з ЄС, 2019 р.

Джерело: складено автором за матеріалами [9].

Як видно з рис. 1, вітчизняне законодавство з регулювання інноваційного розвитку та діяльності гармонізовано з директивами та законодавством країн ЄС фрагментарно та складає лише 46%, а сам процес гармонізації відбувається із запізненням. Зокрема, у 2017р. гармонізовано 79% запланованих об'єктів, у 2018 р. та у 2019р., відповідно лише 43% та 46%.

Також слід зазначити, що гармонізація регулювання цифрового простору відповідно до угоди про асоціацію України з ЄС відбувається за різними блоками нерівномірно. Найбільш проблемна ситуація склалася у блоці інтелектуальної власності, оскільки опрацювання 78% положень її правової бази та заходи з регулювання заплановано лише на 2023 р. У блоці технологій та інновацій прогрес склав лише 46%, з яких прострочено 40% термінів, зокрема, із законодавчого врегулювання відносини у сфері інформаційних послуг відповідно до права ЄС, додаткових механізмів стимулювання трансферу технологій, інтероперабельності електронних підписів, в т. ч. транскордонної тощо.

Слід зазначити, що напрямки диверсифікація інноваційної економіки утворюють державному регулюванню інноваційного процесу нові завдання:

- стимулювання та збільшення масштабів комплексного використання новітніх технологій, у першу чергу технологій діджитал, що забезпечить дифузію інновацій та ефект синергії;
- стимулювання та регулювання (напрямків, обсягів та якості) наукових досліджень та інноваційної активності освітньо-наукового сектору як самостійних так і партнерських (спільних з бізнес-сектором);
- стимулювання розвитку державно-приватного партнерства (ДПП): 1) в інноваційній сфері із проривних технологій, як фундаментальних, так і прикладних наукових досліджень; 2) в інших сферах на інноваційній основі з рейтингування ступеню інноваційності;
- підтримка просвіти та освіти (у т.ч. освіти дорослих) із завдань, викликів, можливостей та наслідків інноваційного процесу, формування інноваційного мислення та світогляду переможця.

Вплив цифровізації на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП. Перехідною стадією розвитку суспільства від традиційної економіки до інформаційно-інноваційної є інформаційна економіка, в якій джерелом розвитку та основним продуктом стає інформація. Інфраструктуру інформаційного суспільства та його економіки формують дві сфери – інформаційно-комунікаційних технологій та телекомунікацій, які створюють і реалізують інформацію як основний продукт та супутні послуги.

Накопичення кількісних та якісних змін цифровізації демонструють такі процеси як: економічне зростання, глобалізація, виникнення та розповсюдження проривних технологічних змін інфокомунікацій та телекомунікацій на макро- та макрорівнях та їх стратегічний вплив на суміжні галузі та сфери діяльності [1-3, 6]. Йдеться про:

- а) економічне зростання сфери телекомунікацій, що підтверджують зростання доходів ІТ-сектору та обсягів інвестування в його інфраструктуру, незважаючи на падіння цін на послуги сектору (2008-2015 рр.) [1-3,6]. Так само відбувалося й в Україні. Надалі темпи падіння цін сповільнилися, але нажал, світова пандемія пандемії COVID-19 вплинула на цю тенденцію як в світі, так і в Україні, які протягом

2019 р. та початку 2020р. для кінцевих споживачів послуг, за розрахунками Національного банку України, зростали вищими темпами порівняно з нормалізованим середнім.

Падіння цін – це важливіша перевага цієї сфери, яка приваблює бізнес-сектор та інших користувачів, знижуючи їх витрати на комунікації, виробничі, управлінські та інші процеси, що здійснюються online. Саме тому зміна тренду вартості послуг є серйозною перешкодою для діяльності бізнесу в цілому та приватного партнера ДПП, зокрема, який працює у такому режимі. Водночас, порівняльне коливання цін на різні послуги продемонструвало високу стійкість та затребуваність інфокомунікацій і телекомунікацій з позицій забезпечення діяльності бізнесу.

Щодо доходів: цифровізація, яка об'єднала завдання інформатизації, діджиталізації та діджиталізації та пройшла відповідні етапи розвитку, супроводжувалася значними змінами у сфері її регулювання у більшості країн світу. Відбулися процеси демонополізації, приватизації [1], які сприяли створенню конкурентного середовища. Тому вже у 2016р. сфера телекомунікацій демонструвала значне економічне зростання: доходи від її роздрібних послуг у світі склали 1,7 трлн. дол. США (2,3 % глобального ВВП, коливаючись по світовим регіонам у діапазоні менш 2% у країнах ЄС, СНД до 3% – в Африці та арабських країнах. Стрімке поширення пандемії COVID-19 в світі 2019-2020 рр. суттєво звузило сукупний попит через введення карантинних обмежень у багатьох галузях та сферах, а економічна активність взагалі впала до найнижчих рівнів за останні 70 років. Водночас, за цей період прибутки світової індустрії ігрових, освітніх та інших онлайн-додатків зросли на понад 150 млрд. дол. США. За прогнозами, зайнятість у цій сфері впаде лише на 2-3% проти 19-21% у промисловості [14]. За прогнозами аналітиків та науковців [3, 7-9], цифровізація істотно збільшить продуктивність праці в Україні та дозволить додати від 4-5% до щорічного зростання ВВП.

Щодо інвестування: більшою мірою інвестори не будують нових мереж, оскільки це займає багато часу, збільшує ризики та витрати, надаючи перевагу спільному використанню інфраструктури існуючих операторів [6]. Водночас, потенціал інвестування у цифрові інфраструктури, проекти цифрових трансформацій та Індустрію 4.0 може сягнути, за прогнозами до 15-20 млрд. дол. США за наступні 10 років;

б) *глобалізацію телекомунікацій та інфокомунікацій*, створення єдиного інформаційного простору, де єдина уніфікована технологічна основа та стандарти обміну інформацією. Зокрема, Директивами ЄС 2002 р. Це прискорило відкриття нових ринків та створення нових виробничих потужностей як у традиційних сферах діяльності, так і спричинило появу нових високоінтелектуальних, дозволило використати глобалізації ні можливості для формування попиту та координації виробництва;

в) *створення нової основи соціально-економічного розвитку*, що забезпечили чотири компоненти інформаційної економіки: 1) інформаційні, комунікаційні та мережеві технології (Інтернет як інструмент); 2) інформаційна інтелектуальна власність, яка включає нові об'єкти, народжені цифровізацією (консультаційні, інформаційні послуги, фінансовий обмін online, дистанційне online-навчання); 3) діджитал-інструментарій (багатомовні програмні продукти, нові засоби зображення, відеопродукція, електронні бази та банки даних) та його організаційне віртуальне забезпечення (інформаційні центри, дистанційні системи управління); 4) спільна інформаційні здобутки (діджитал-культура, інформаційна спадщина). *Наслідків від її компонентів* для різних суб'єктів різні:

- суспільство: якісні державні та соціальні послуги, повноцінний доступ до цифрової інфраструктури за початкування бізнесу;
- бізнес-сектор: нові бізнес моделі, доступ до нових інструментів модернізації операційної ефективності (e-commerce, електронні платіжні системи тощо), можливості включення у світові ланцюги доданої вартості;
- держава: оптимізує витрати та управлінські структури, підвищує якість своїх сервісів для бізнесу та суспільства.

Можливість створення цифрової основи соціально-економічного розвитку оцінюють, у тому числі за Індексом мережної готовності. За його значенням у 2019 р. Україна знаходиться приблизно посередині рейтингу, а за його окремими складовими – навіть нижче (рис. 2). Йдеться про такі проблеми як: а) низький рівень: поширення інтернет-інфраструктури в Україні; ефективності використання ІКТ державою; впливу на якість життя та досягнення Цілей сталого розвитку, які віддзеркалюють вирішення гуманітарних проблем та втілення ключових стратегічних цілей ООН; б) слабкість регулювання та його нормативно-законодавчої база, щоне дозволяє цифровим технологіям суттєво вплинути на економіку та суспільство; в) технологічні розриви, обумовлені соціо-економічними, віковими та гендерними розривами у цифрових компетентностях а потребах.

Хоча не всі перелічені проблеми впливають на цільовий та ціннісний блоки ДПП, з наведеного впливає висновок, що створення нової основи соціально-економічного розвитку забезпечується використанням технологічних можливостей цифровізації. *Доцільність залучення для цього процесу механізму ДПП* обумовлює існування або створення потреби та надання (шляхом створення власної або використання залученої) цифрової технології для її вирішення. Цей процес спиратиметься на технологічні зміни.

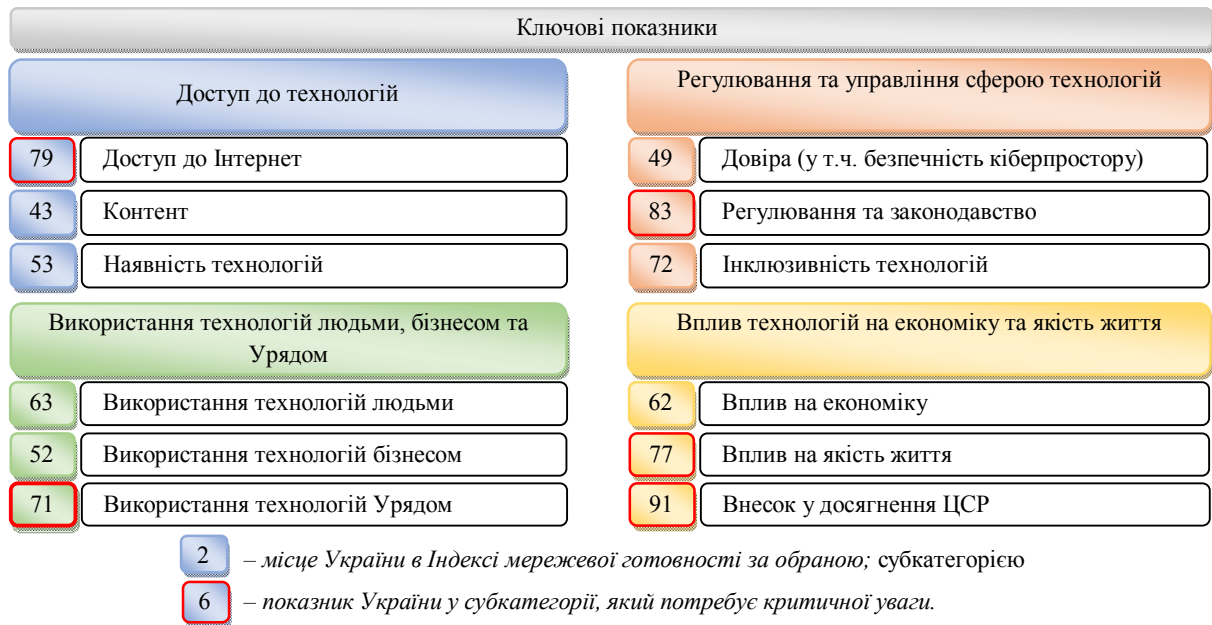

Рисунок 2. Позиції України за Індексом мережної готовності, 2019 р.
Джерело: складено автором за матеріалами [9].

г) технологічні зміни телекомунікацій та інфокомунікацій, де головною технологією стало виникнення мереж наступного покоління (Next Generation Networks, NGN), які забезпечують зручне користування пакетними послугами за низьку ціну завдяки багатофункціональним пристроям [1].

Ефективність їх впровадження підтверджує наявність мультиплікативного ефекту, який за розрахунком Світового банку, піднімаючи на 10% їх проникнення в країнах-членах ЄС, надає їм 10% зростання ВВП. Але, оскільки NGN є новітнім явищем, то його проблеми становлення та розвитку [1] обумовлює слабкість або відсутність регуляторного базису, зокрема законодавства із захисту інвестицій в NGN.

Зміни технологічної основи телекомунікацій та інфокомунікацій створюють нові можливості для обслуговування потреб бізнесу та держави, їх партнерських відносин у межах ДПП, змінюючи ринки послуг (табл. 1).

Таблиця 1. Характеристика впливу змін технологічної основи телекомунікацій та інфокомунікацій на їх ринки

Напрями	Вплив технологій на ринки послуг електронних комунікацій
1. Збільшення потужності мереж	— прискорення впровадження мереж 4-5G, LTE, IoT, зміна інфраструктури постачальників; — більш висока якість обслуговування (QoS);
2. Новий функціонал мереж	— фізичні мережі будуватимуться під інтелектуальне ПО; — нові послуги вимагатиме нових форм регулювання;
3. Новітні додатки та платформи	— ринки послуг все більше залежатиме від платформ додатків; — зберігатиметься вертикальний тиск на відносини між операторами інфраструктури та провайдером платформ додатків;
4. Конвергенція технологій зв'язку	— нова бездротова широкопasmово інфраструктура зможе замінити або доповнити існуючу інфраструктуру мереж; — високошвидкісна безпроводна інфраструктура вимагатиме великої інфраструктури з підтримки роботи базових станцій;
5. Регуляторна реформа	— формування нового ринку вимагатиме реформування регуляторних механізмів впливу на операторів інфраструктури;
6. Варіативність інфраструктури мереж	— дублювання витрат провайдерів і операторів інфраструктури, які будуть експлуатувати відразу кілька мереж; — домінування стратегічності вибору специфічної мережевої інфраструктури проти економічної ефективності.

Джерело: складено автором за матеріалами [1, с.73].

Ревізія та переосмислення цифровізації в якості передумови соціально-економічного розвитку, розвитку співпраці бізнесу, держави та суспільства, як в межах ДПП, так і поза ними, набувають

останнім часом вагомості при вивченні можливостей розвитку таких сфер як освіта, медицина, соціальний захист і транспорт та інші нові для ДПП сфери діяльності.

Відтак, вплив змін технологічної основи телекомунікацій та інфокомунікацій на їх ринки, бізнес-середовище та технологічні можливості ДПП можна охарактеризувати як визначальний. Зміна технологій не лише збільшує економічну ефективність застосування мереж та комунікацій, а й призводить до змін їх стратегічного бачення, що відшукує та *висвітлює нові можливості, щоб створити нові об'єкти партнерства держави і бізнесу.*

Стан регуляторного забезпечення цифровізації можна визначити як нестабільний, скоріше як постійно змінний, що має як врегульовані, так і неврегульовані процеси та відношення. Регулювання сфери інфокомунікацій і телекомунікацій має забезпечувати: а) збалансований регуляторний вплив на інвестування, вхід на ринок, спори, дозволи, ліцензії; б) моніторинг та аналіз розвитку NGN; в) правове регулювання. Вдосконалення державного регулювання в цій сфері обумовлює регулювання суміжних сфер (зокрема, авторські права, конфіденційність, які супроводжують бізнес-діяльність та проекти ДПП).

Регулювання цієї сфери відчуло на себе реформування, яке остаточно не завершено, оскільки не встигає за бурхливими технологічними змінами. При цьому концентрується на принципах управління діяльністю, кількісних характеристиках та ефективності інфраструктури та провайдерів, технологічному розвитку мереж за зростанням потреб у додатках. Це означає, що технологічні зміни в світі з часом будуть врегульовані.

В Україні, на жаль, ситуація дещо інша, оскільки вітчизняне законодавство про цифровізацію гармонізовано з директивами та законодавством країн ЄС фрагментарно, а сам процес гармонізації відбувається із запізненням (*див. рис. 2*). У блоці статистики та інформаційного обміну гармонізовано лише 60% об'єктів, причому 40% положень прострочено (правова бази для виробників офіційної статистики, спеціальні секторальні методології тощо). Це, а також висвітлені раніше затримки за технологіями та інтелектуальною власністю виступають серйозними обмеженнями для використання нових технологічних можливостей цифровізації і для національних, і для іноземних потенційних приватних партнерів ДПП, оскільки створюють додаткові ризики та загрози.

Також серйозними перешкодами розвитку партнерських відносин на основі технологій цифровізації є також: низька інтероперабельність українських та європейських реєстрів, що обмежує міжнародний інформаційний обмін; інтеграція порталів відкритих даних; відсутність транскордонної електронної ідентифікації; відсутність правового захисту від кіберзлочинності та стандартів громадської безпеки; валютно-розрахункові, митні, поштово-логістичні та інші бар'єри розвитку електронної транскордонної торгівлі; відсутність інтеграції з європейськими системами життєзабезпечення (e-Health та ін.). Дана група перешкод унеможливає комфортні умови діяльності, збільшує ризики, дотичні ДПП, які скоріше стосуються створення негативного або мало сприятливого загального та бізнесового фону діяльності партнерів.

Відтак, зведена характеристика впливу цифровізації на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП довела, що цифровізація має всі підстави виступати платформою соціально-економічного розвитку та економічного зростання всіх секторів економіки, стрімко їх змінюючи. Вона здатна створити та створює нові сегменти і галузі, дозволяючи, за умови чітко відпрацьованого регуляторного впливу, ефективно та швидко зростати бізнесу, розвивати партнерські стосунки з державою. Це повною мірою стосується ДПП, дозволяючи створювати сприятливі технологічні, організаційні, економічні та соціальні умови для діяльності всіх його партнерів, запроваджуючи нові об'єкти партнерства, нові технології вирішення соціально-економічних проблем суспільства, водночас прискорюючи інформаційний обмін, комунікації та швидкість прийняття рішень.

Цифровізація посилює роль кінцевого споживача продукції або послуг ДПП. Якщо кінцевим продуктом / послугою є сплата за користування певним об'єктом або товар, то таким споживачем стає громадянин, мешканець, певна соціальна група людей. У будь-якому випадку – це людина, для якої наслідки цифровізації та інформатизації бачаться ширшими (рис. 3) за вплив технологій та функціоналу мереж.

Слід відзначити, що *першим висновком* зі спостереження за рівнями впливу процесів інформатизації на кінцевих споживачів продукції/послуг ДПП є те, що людина як кінцевий споживач продукції/послуг ДПП готовий скорочувати комунікації за принципами зручності, корисності та якості. Тому механізмами, якими це йому запропонує ДПП, доречно обрати цифрові «розумні» технології та пристрої, ціннові пропозиції та пакетна комплектація послуг/продукції.

Другим висновком є те, що сучасне суспільство вже не готове тривалий час чекати на вирішення своїх проблем, тому переваги у часі, якості та зручності, які надає йому функціонал цифровізації, є позитивним підґрунтям запровадження ДПП саме на основі цифрових і інформаційних технологій.

Третім висновком є те, що світ стоїть на порозі нової технологічної революції, оскільки технології шостого покоління 6G (від англ. 6th generation) мобільного зв'язку, впровадження якого очікується в 2026-2030-і рр. на основі нових стандартів телекомунікацій, які йдуть за стандартами 5G. Їх безмежні можливості, у т.ч. голографічні зображення в реальному часі, забезпечує неймовірно висока швидкість передавання даних від 100 Гбіт/с до 1 Тбіт/с, та штучний інтелект мереж, яка наближається до швидкості світу.

Примітка: * – доповнене автором; ** – запропоновано автором

Рисунок 3. Рівні впливу процесів інформатизації на кінцевих споживачів продукції/послуг ДПП

Джерело: складено автором за матеріалами [16, с. 47].

Відповідно, прийняття управлінських рішень та управлінське реагування на зміни та виклики, як взагалі, так і в межах ДПП, досягне такої швидкості, яка була недоступна навіть у експерименті. Водночас, всі технології розбудови цифрової інфраструктури також набудуть революційних змін. *Це кардинально змінить технологічну основу ДПП – як його виробничої, так і управлінської системи.*

Слід відмітити, що власне сутність цифровізації стає сутністю фінансового ринку, оскільки виникає матеріальна винагорода за здійснення нематеріальних математичних розрахунків. Зокрема, це підтверджує виникнення цифрових валют. Обсяг винагородження, який обертається у окремих біржових форматах, з інструменту підтримки глобальної цифровізації став найголовнішим фактором фінансового ринку, а система математичних розрахунків та винагороди за них перейшла в розряд об'єктів інвестування крупніших гравців фінансових ринків. віртуальний інструмент став поряд з драго цінними металами, фіатними валютами, в т.ч. зі світовими резервними валютами.

Водночас виникають серйозні наслідки та ризики. Активний розвиток цифрових технологій, втілених у засобах суцільної автоматизації, якими керує штучний інтелект, геометрично прискорює динаміку всього розвитку. Середньостроковий прогноз говорить про те, що людство чекають загрози масового безробіття, з чим воно вперше зіштовхнулося у 19-м столітті, коли велика механізація (а у подальшому й велика автоматизація праці) призвела до вивільнення величезної кількості людських ресурсів, їх виключення з виробничих процесів. Нажаль, суспільство і держави сьогодні не мають готових стратегічних рішень щодо зайнятості вивільнених ресурсів. Саме тому деякі високорозвинені країни у пошуках таких економіко-організаційних рішень вводять поняття «мінімальний гарантований дохід», який фактично реалізує формулу К.Маркса «від кожного – за здібностями, кожному – за потребою». Це є теж викликом для ДПП.

Тобто прогресуючий розвиток цифровізації на пряму впливає на стійкість структури та функціонал ДПП, утворюючи його нові потенційні об'єкти, кардинально змінюючи управлінські та технологічні можливості.

За підсумком 2019 р. Україна прогресувала за 15-ма з 17-ти Цілей сталого розвитку. Основним здобутком цього прогресу було скорочення масштабів бідності: з 58,3% у 2015 р. до 43,2% у 2018 р.

Оскільки ДПП відноситься до таких механізмів держави, зазначене стосується його повною мірою – має змінитися й система управління та регулювання розвитку ДПП, його ціннісна і цільова складові.

Накопичення кількісних та якісних змін парадигми сталого розвитку демонструють такі процеси як:

а) набуття вагомості ціллю «сталість», яка декларує постійне збереження незмінного природних ресурсів (їх складу і величини) за будь-яких обсягів та шляхів розвитку людської життєдіяльності;

б) модернізація змісту парадигми на рівні уточнення цілей та завдань внаслідок зростання свідомості суспільства, держави та бізнесу, розвитку технологій їх досягнення. Сталий розвиток у традиційній та інформаційній економіці – це компроміс між цілями розвитку економіки, довкілля і суспільства, які забезпечують технології (рис. 4, позначка 0). При переході до інформаційно-інноваційної економіки (рис. 4, позначка I) та надалі – до економіки знань, його забезпечуватимуть проривні інноваційні технології, цифрові технології 6G та набуті знання (рис.4, позначка II).

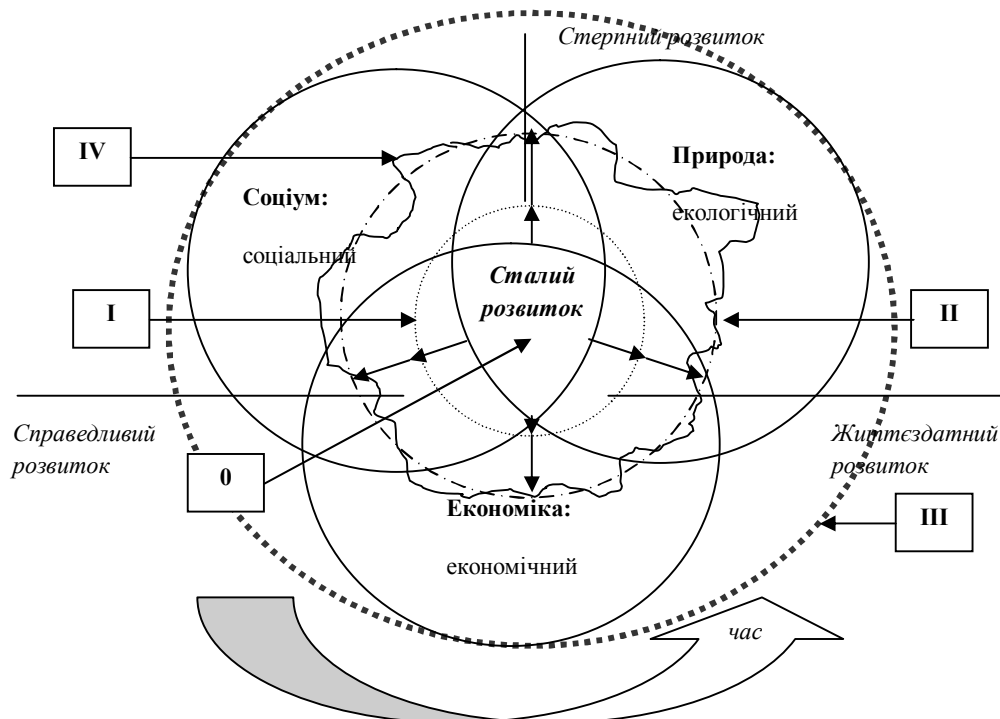

Рисунок 4. Розширення сталого розвитку внаслідок технологічних, цільових та ціннісних змін: формат діаграми Венна

Джерело: складено авторами за матеріалами [3, 15].

Сфера сталого розвитку розширюватиметься неравномірно, коливаючись або у бік соціуму, або у бік економіки, або у бік природі, проте, зміни матимуть планетарний характер. Відповідно, в історію людства має наступити момент, коли сталий розвиток поглине економічний, соціальний та екологічний розвиток (рис. 4, позначка IV). Процес розширення його цінностей та імплементації у економічну, технологічну (інноваційну, інформаційну), соціальну та екологічну політику впливає мир, безпеку і культурні цінності, змінює інституційний і адміністративний устрій в межах кожної окремої країни. Це потребує гармонізації регуляторного забезпечення сталого розвитку.

Стан регуляторного забезпечення сталого розвитку можна визначити як такий, що активно удосконалюється на світовому та національному рівнях. причому останній рівень диференціює регуляторні впливи на регіональний та місцевий рівень. Це достатньо глибоко обґрунтовано у працях Патона Б. та Бурика З. Водночас неможна стверджувати про його завершеність та ефективність, у т.ч. і в Україні. Дійсно, чіткого механізму регулювання економіки за імперативами сталого розвитку в Україні немає, оскільки:

— *по-перше*, немає узгоджених економічних інструментів і важелів впровадження екологічно безпечних, енерго- та ресурсозберігаючих технологій, системності програм та заходів раціонального природокористування та охорони природи, вирішення інших соціальних проблем;

- *по-друге*, немає державної організаційної структури з управління та контролювання вирішенням завдань сталості розвитку, проте є дорадчі органи, зокрема команда підтримки реформ Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України. У структурі Державної служби України створено підрозділ з інформаційного забезпечення моніторингу Цілей сталого розвитку;
- *по-третє*, численні розроблені міжнародні, національні та регіональні стратегії мають декларативний характер.

Темпи гармонізації регуляторної бази ускладнює *множинність завдань та цілей*. Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України у 2019 р. разом з іншими центральними органами виконавчої влади проаналізовано ступінь інкорпорації цілей сталого розвитку на рівні їх завдань. Встановлено, що: а) всі 17 визначених цілей і 86 задекларованих національних завдань інкорпоровані у 162 урядових нормативно-правові акти; б) на реалізацію цілей і завдань сталого розвитку спрямовано 1394 тактичних завдань та 4296 заходів, які прописані у цих актах.

Цей аналіз виявив *недоліки національної системи державного стратегічного планування і регулювання*:

- а) прогалини врахування деяких завдань 17 цілей;
- б) негативний вплив занадто великої кількості стратегічних і програмних документів за 17 цільовими напрямками розвитку на координацію зусиль щодо досягнення цілей та виконання завдань;
- в) дискретне, а не системне формування політики, яке унеможливує концентрацію ресурсів на досягненні визначеного результату.

Відтак, *зведена характеристика впливу парадигми сталого розвитку на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП* довела його визначальний характер. Він змінює пріоритети бачення державою механізмів та напрямків підтримки ДПП саме за спрямованістю останніх на досягнення Цілей сталого розвитку. В нагоді для цього буде ранжування Цілей сталого розвитку за вірогідністю їх досягнення, яке висвітлює стартові умови для ранжування або типологізації ДПП в залежності від вагомості їх впливу на досягнення Цілей сталого розвитку шляхом вирішення відповідних національних завдань.

Тобто, можна узагальнити, що парадигма сталого розвитку та її конкретизація на рівні цілей і завдань змінюють вектор економічного розвитку, функціонал, ціннісну та цільові складові регулювання ДПП.

Зведена характеристика еволюції та синергетики впливу інноваційного, інформаційного чинників, а також парадигми сталого розвитку довела, що кожен з них прямо або опосередковано (через технологічну основу) впливає на зміну ціннісної та цільової складових регулювання ДПП.

Накопичення кількісних та якісних змін цифровізації, інноваційного та сталого розвитку, здатних вплинути на ДПП, демонструють такі процеси як: а) тренди інноваційної економіки, її диверсифікація як рух до інформаційно-інноваційної економіки; б) революційні зміни цифровізації, виникнення нового джерела доходу (математичних розрахунків та моделей), а також економічне зростання на їх основі як активатори створення нових умов, сегментів, сфер та об'єктів ДПП; в) кардинальні зміни цілей, цінностей, функціоналу, технологічної основи виробничої та управлінської системи ДПП.

Стан регуляторного забезпечення цифровізації, інноваційного та сталого розвитку можна визначити як недостатній, ускладнений множинністю завдань щодо гармонізації європейського та національного законодавства, значної кількості регуляторних актів та жорсткими часовими рамками, необхідністю системного формування регуляторної бази за багатьма напрямками одночасно, що збільшує вірогідність затримки процесу узгодження змін.

Висновки

Виконане дослідження впливу на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП дістало наступних висновків:

- зведена характеристика впливу інноваційного процесу на ціннісну та цільову складові регулювання ДПП, подана через інноваційний розвиток, довела, що функціонал ДПП змінюється під впливом трендів інноваційного процесу та обумовлених цим якісних змін, які, впливаючи на характер його розвитку, стійкість структур та функціонал, ієрархічну підпорядкованість, змінюють ціннісну та цільову складові регулювання ДПП. Щодо цільової складової: за умов прискореного інноваційного розвитку та диверсифікації інноваційної економіки останніх часів цілі ДПП мають зміщуватися у бік комплексності вирішення соціально-економічних проблем суспільства шляхом використання новітніх технологій та їх розповсюдження, залучення до партнерства, окрім бізнесу, представників освітньо-наукової сфери. Щодо ціннісної складової: цінністю має стати комплексність вирішення соціально-економічних проблем в межах одного партнерства, можливість його подальшого розвитку, інноваційність технологічної основи.
- зведена характеристика впливу цифровізації на регулювання ДПП довела, що функціонал та технологічна основа останнього змінюється під впливом одночасного надшвидкого горизонтального та вертикального розвитку інфокомунікацій і діджитал технологій та обумовлених ними якісних змін всіх сфер життя суспільства, у т.ч. економічної, які, впливають, у першу чергу, на технологічну основу та інфраструктуру ДПП, дозволяючи змінити цільову та зобов'язуючи адаптувати ціннісну складові регулювання ДПП. Щодо цільової складової: за умов цифровізації цілі ДПП мають бути підкріплені створенням або використанням існуючої цифрової інфраструктури, яка здатна

забезпечити комплексність, якість та швидкість вирішення соціально-економічних проблем суспільства. Ціннісна складова близька до визначення для інноваційного чиннику – це комплексність вирішення соціально-економічних проблем в межах одного партнерства, можливість його подальшого розвитку за рахунок діджиталізації технологічної основи.

- зведена характеристика впливу цифровізації, інноваційного та сталого розвитку на ціннісну і цільову складові регулювання ДПП довела, що інноваційний, цифровий і сталий розвиток є ключовими чинниками, що спричиняють зміни цільового блоку регулювання розвитку державно-приватного партнерства, які потрібно враховувати та на які доцільно спиратися при регулюванні розвитку ДПП. Їх вплив суттєво відрізняється, якщо інноваційний чинник забезпечує цільову складову новими об'єктами ДПП, сталий розвиток визначає його цільову орієнтацію та цінності, то цифровізація впливає не лише на бізнес як на множину потенціальних приватних партнерів ДПП, а й на кінцевого споживача, який прагне зручно отримати максимум послуг за меншу вартість, хочане завжди для цього є технології, механізми та регуляторна основа.

Abstract

Paradigmatic changes in economic development have affected all components of state regulation in general and state regulation of PPPs in particular. The leading role among these components is played by the value and target components, which cause challenges and make new demands on the resource base and tools. Changes in the components occur constantly, and not only as a result of revolutionary paradigmatic changes and the processes or processes born of them, causing such changes. This is due to many different reasons, as the state solves many strategic and tactical tasks of development and management. That is, there are also evolutionary changes that are caused by quantitative changes and the accumulation of their effects to a critical mass.

The value and target components of PPP regulation are undoubtedly affected by both types of change: revolutionary (paradigmatic) and evolutionary (accumulative), so they are constantly updated, and their structure and presentation are modernized under the influence of many factors. The most important factors and determinants of modern development should be identified as three "whales": the innovation process, digitalization and sustainable development.

It is by this logic that a study of their impact on the value and target components of PPP regulation was performed:

- evolutionary-synergetic vision of factors influencing the change of value and target components of PPP regulation;
- characteristics of the impact of the innovation process on the value and target components of PPP regulation through innovative development;
- characteristics of the impact of digitalization on the value and target components of PPP regulation;
- characteristics of the impact of the paradigm of sustainable development on the value and target components of PPP regulation;
- summary of the evolution and synergetics of the influence of factors influencing the change of value and target components of PPP regulation.

Characteristics of the impact of the innovation process, digitalization and the paradigm of sustainable development on the value and target components of PPP regulation are performed in blocks: accumulation of quantitative and qualitative changes, the state of regulatory support, summary characteristics of the impact.

Список літератури:

1. Tanashchuk K.O. Theoretical and Methodological Principles of Tariff Regulation in Telecommunications: Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2018. – 450 p.
2. Сафонов Ю.М., Григор'єв Г.С. Параметричне економічне планування в системі державного регулювання. Економічний вісник університету ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Г. Сковороди. – 2017. – № 34/1. – С. 204-2014.
3. Філіппов В.Ю. Управління розвитком підприємництва за імперативами сталого розвитку в інформаційно-інноваційній економіці: системно-інтегрований підхід. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2020. – 489 с.
4. Filyppova S., Neykov S. The system changes of tax stimulation of industrial enterprises innovative development in the conditions of innovative economy formation: Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2017. – 215 p.
5. Романишин В.О. Нагромадження капіталу у забезпеченні інноваційного розвитку економіки України. Економічний вісник університету: Зб. наук. праць. – 2017. – № 33 (1). – С. 54-62.
6. Tommaso M.V., Houpis G. Mobile termination: what is the «right» charge? Journal of Regulatory Economics. – 2005. – № 28 (3). – P. 235-258.
7. Інноваційна Україна 2020: Нац. доповідь / ред. В.М. Гейець. К.: НАН України, 2015. – 336 с.

8. Національний банк України: веб-сайт. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://bank.gov.ua>. (Дата звернення 02.01.2020).
9. Пульс Угоди: моніторинг реалізації плану заходів з виконання Угоди з ЄС. Євроінтеграційний портал: веб-сайт. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://pulse.eu-ua.org/ua/a/year/2019>. (Дата звернення 02.01.2020).
10. Федулова Л.І., Забарна Е.М., Філіппова С.В. Інноваційний розвиток підприємства: підруч. для студ. вищ. навч. закл. Одеса, ОНПУ: ФОП Бондаренко М.О., 2016. – 700 с.
11. Масленников С.І., Кузнецов Е.А., Сафонов Ю.М., Філіппова С.В. Інноваційна економіка: теоретичні та практичні аспекти: Монографія. Херсон: Грінь Д.С., 2016. – Вип. 1. – 854 с.
12. Хвесик М.А., Шубалий О.М. Сучасна парадигма сталого розвитку в умовах глобалізації. Економіка природокористування і охорони довкілля. – 2011. – № 2011. – С. 4-13.
13. Харічков С.К., Буркинський Б.В., Осипов В.М., Моліна О.В. та ін. Модель сталого розвитку для України: системний підхід, методологія переходу: монографія. Одеса: Вид-во ІПРЕЕД НАНУ, 2012. – 59 с.
14. Долбнева Д.В. Вплив COVID-19 на економіку країн світу. Проблеми економіки. 2020. – № 1 (43). – С. 20-26.
15. Карінцева О.І. Структура національної економіки в контексті концепції сталого розвитку. Економіка: реалії часу. – 2018. – № 1 (35). – С. 71-78. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://economics.opu.ua/files/archive/2018/No1/71.pdf>. (дата звернення: 02.01.2020). DOI: 10.5281/zenodo.1303243.
16. Kirev O.V., Filippova S.V. Cascading formation of business communications of an innovation-active enterprise in the conditions of informatization of economy by means of business partnership. Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 2018. – 205 p.

References:

1. Tanashchuk, K.O. (2018). Theoretical and Methodological Principles of Tariff Regulation in Telecommunications: Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt). 450 p. [in Ukrainian].
2. Safonov, Y.M. and Grigoriev, G.S. (2017). Parametric economic planning in the system of state regulation. *Ekonomichnyi visnyk universytetu DVNZ Pereiaslav-Khmelnytskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni H. Skovorody*, 34/1, 204-204. [in Ukrainian].
3. Filippov, V.Y. (2020). Entrepreneurship development management according to the imperatives of sustainable development in the information-innovation economy: a system-integrated approach. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt). 489 p. [in Ukrainian].
4. Neykov, S. and Filippova, S. (2017). The system changes of tax stimulation of industrial enterprises innovative development in the conditions of innovative economy formation: Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt). 215 p. [in Ukrainian].
5. Romanishin, V.O. (2017). Accumulation of capital in ensuring the innovative development of Ukraine's economy. *Ekonomichnyi visnyk universytetu*, 33 (1), 54-62. [in Ukrainian].
6. Tommaso, M.V. and Houppis, G. (2005). Mobile termination: what is the "right" charge? *Journal of Regulatory Economics*, 28 (3), 235-258. [in English].
7. Innovative Ukraine: Nat. report (2015). Gay, V.M. (ed.). K.: NAS of Ukraine [in Ukrainian].
8. National Bank of Ukraine: website. Retrieved <https://bank.gov.ua>.
9. Pulse of the Agreement: monitoring the implementation of the action plan for the implementation of the Agreement with the EU. European integration portal: website. Retrieved <http://pulse.eu-ua.org/ua/a/year/2019>.
10. Fedulova, L.I. and Zabarna, E.M. and Filippova, S.V. (2016). Innovative development of the enterprise: textbook for students higher education institutions. Odessa, ONPU: FOP Bondarenko MO. 700 p. [in Ukrainian].
11. Maslennikov, E.I. and Kuznetsov, E.A. and Safonov, Y.M. and Filippova, S.V. (2016). Innovative economics: theoretical and practical aspects: Monograph. Kherson: PE Green, D.S. Is. 1. 854 p. [in Ukrainian].
12. Hvesik, M.A. and Shubaliy, O.M. (2011). The modern paradigm of sustainable development in the context of globalization. *Ekonomika pryrodokorystuvannya i okhorony dovkillia*, 2011, 4-13. [in Ukrainian].
13. Kharichkov, S.K. and Burkinsky, B.V. and Osipov, V.M. and Molina, O.V. etc. (2012). Sustainable development model for Ukraine: system approach, transition methodology: monograph. Odessa: IPREED NASU Publishing House, 59 p. [in Ukrainian].
14. Dolbneva, D.V. (2020). The impact of COVID-19 on the economies of the world. *Problemy ekonomiky*, 1 (43), 20-26. [in Ukrainian].

15. Karintseva, O.I. (2018). The structure of the national economy in the context of the concept of sustainable development. *Ekonomika: realii chasu*, 1 (35), 71-78. Retrieved <https://economics.opu.ua/files/archive/2018/No1/71.pdf>. DOI: 10.5281/zenodo.1303243 [in Ukrainian].
16. Kirev, O.V. and Filyppova, S.V. (2018). Cascading formation of business communications of an innovation-active enterprise in the conditions of informatization of economy by means of business partnership. Monograph. Schweinfurt: Time Realities Scientific Group UG (haftungsbeschränkt), 205 p. [in Ukrainian].

Посилання на статтю:

Малін О.Л. Вплив детермінант сучасного розвитку суспільства та економіки на цільовий контур регулювання розвитку державно-приватного партнерства / О. Л. Малін // *Економічний журнал Одеського політехнічного університету*. – 2020. – № 1 (11). – С. 92-104. – Режим доступу до журн.: <https://economics.opu.ua/ejopu/2020/No1/92.pdf>. DOI: 10.15276/EJ.01.2020.12. DOI: 10.5281/zenodo.4564274.

Reference a JournalArticle:

Malin O.L. Influence of modern development society determinants and economy on the regulation target contour of public-private partnership development / O. L. Malin // *Economic journal Odessa polytechnic university*. – 2020. – № 1 (11). – P. 92-104. – Retrieved from <https://economics.opu.ua/ejopu/2020/No1/92.pdf>. DOI: 10.15276/EJ.01.2020.12. DOI: 10.5281/zenodo.4564274.

